

Ján Adamus

O osem dní prišiel Ježiš

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ Tomáš, jeden z Dvanástich nazývaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu hovorili: „Videli sme Pána.“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“ Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci ale veriaci!“ Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“ Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl. Blahoslavení tí, čo nevideli, a uverili.“ Ježiš urobil pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tejto knihe. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Mesiáš, Boží Syn, a aby ste vierou mali život v jeho mene. (Jn 20, 19- 31)

Dnešné evanjelium nás vracia späť do Večeraďa v nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania. Už je večer, ale ako môžeme pozorovať, žiadna slávnostná či radostná nálada tu nepanuje. Opýtajme sa prítomných, čo ich trápi. Boja sa tých, ktorí zabili ich Pána a Majstra, ale nemenej ich ťaží tiež nová situácia. Tri roky zdieľali spoločnosť Pána Ježiša a teraz zostali sami. Nevedia, čo robiť, sú bezradní a bezmocní. Neprežívame aj my niekedy podobné situácie? Pán nám ich posielal, aby sme si uvedomili, že sa nemôžeme spoliehať sami na seba a na zvyčajné okolnosti. A to je dôležité práve vtedy, keď sa pre nás chystá nová, prekvapujúca milosť.

V čase, keď skľučujúca nálada vrcholí, Pán náhle stojí uprostred svojich učeníkov. Zamknuté dvere nie sú pre neho žiadnou prekážkou. Ak chceme mať úžitok z jeho príchodu, musíme sa predovšetkým upokojiť. Už jeho prítomnosť nám musí stačiť, aby sme odložili všetok nepokoj a strach. Jeho prítomnosť má mnoho podôb. Jednu z nich nám ukazuje dnes. Aby sme sa mali o čo oprieť aj vtedy, keď ho naše zmysly nevnímajú, sprítomňuje seba a pôsobenie svojej milosti vo vznešenom dare kňazstva

Počúvajme pozorne jeho slová a snažme sa z nich pochopiť, čím je pre nás Kristov vyslanec. S rovnakou dôslednosťou, s akou sa podrobil Otcovej vôli a splnil ju až do krajnosti, ustanovil tiež spôsob, akým sa

bude rozdeľovať ovocie jeho vykupiteľskej smrti. Správcom Božích tajomstiev nebude ktokoľvek, ale len ten, koľko si on vyvolí. Ježiš si ich vyberá spomedzi nás všetkých a posielal ich k nám svojím menom ako svojich zástupcov, ktorí majú rovnaké poslanie, s akým Jeho poslal Otec na tento svet: všade uzdravovať a preukazovať dobrodenia. Najväčšie dobrodenie spočíva v tom, aby uzdravovali všetkých, ktorých opanoval diabol, tak ako On.

Aby nebolo pochybnosti o ich vyvolení, odovzdáva im svoju moc slávnostným znamením: dýchne na nich so slovami: Prijmite Ducha Svätého.

V ich právomoci je naša istota. Nemusíme závidieť tým, ktorí sa kedysi dotýkali Ježiša, aby ozdraveli. Aj my sa máme na koho obrátiť. Môžeme prísť za Kristovým kňazom tak, ako šiel malomocný za Ježišom a prosiť s rovnakou dôverou: Ak chceš, môžeš ma očistiť. Dobré vieme, že každý hriech je omnoho väčšie zlo ako telesné malomocenstvo, preto nemôžeme Ježišovi dosť poďakovať, že zanechal na tejto zemi dar svojej dobrotivej moci a zľutovania. Kristov splnomocnenec nás sviatostným znamením moci Ducha Svätého môže oslobodiť spod nadvlády Zlého. A keby vaše hriechy boli ako šarlát, budú obieleňé ako sneh. Len jedno je potrebné: ak chceme s radosťou čerpať vodu z tohto prameňa spásy, musíme sa k nemu privádzať to, čo privádzalo chorých k Pánovi, čo On sám zdôrazňoval aj oceňoval, a to je VIERA. Bez našej viery by Ježiš nemohol byť pre nás vo svete prítomný svojou milosrdnou mocou.

Aby táto viera zapustila hlboko korene v našom srdci, pozyva nás ešte raz do Večeraďa na stretnutie s apoštolom Tomášom. Nebol tu pred týždňom, a keď mu ostatní apoštoli vyrozprávali, čo sa prihodilo, neuveril. Ich svedectvo však nebolo len ľudské svedectvo. Bolo to svedectvo tých, ktorých Pán splnomocnil ako správcov Božích tajomstiev. Sme svedkami Tomášovej pochybnosti, ktorá má posilniť našu vieru.

Tomášova nevera však nie je neverou pýchy alebo tvrdého srdca. Je to skôr nevera úžasu nad veľkosťou nesmierného dobrodenia, ktoré všetko presahuje. Tvárou tvár svojmu Priateľovi však bez váhania vyznáva: Pán môj a Boh môj. Pripojme sa k jeho zvolaniu. Máme k tomu veľa dôvodov. Ježiš nám i bez našej žiadosti dovoľuje omnoho viac, ako to, čo si vyžiadal Tomáš: celých nás ukryje do svätej rany svojho boku, ak uveríme tým, ktorí nám o Nom svedčia. Prosme Pána, aby nás zaradil medzi blahoslavených, ktorí nevideli a predsa uverili. Aj keď ho naše zmysly nevidia, z viery máme istotu, že je to Ježiš Kristus, Boží Syn, ktorý nám posielal svojho kňaza, aby sme pre svoju vieru mali život v Jeho mene.

Aj keď je to pre nás podivuhodné, ale je tomu skutočne tak: Veľký deň milosrdenstva učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho!

*Bože, Ty vieš, keď človek
poblúdi,
A moja vina Ti je pred očami.
Daj, Hospodine,
Bože zástupov,
nech nehanbia sa pre mňa tí,
čo v Teba dúfajú!
Daj, Hospodine, Bože Izraela,
nech nepýria sa pre mňa tí,
čo Teba hľadajú!
Veď kvôli Tebe
znášam pohanenie,
stud kvôli Tebe
pokrýva mi tvár.*

*Stal som sa cudzím
pre svojich bratov,
pre synov svojej matky
cudzí som.
Horlenie za Tvoj dom
ma strávil, a slová
Tvojich odporcov
padajú na mňa tvrdo.
Keď plakal som a držal pôst,
hanobili ma urážkou.
Keď som si v smútku
do vreca odial telo,
smiali sa ako nad bláznom.
Klebetia o mne povalači,
prijali spievajú
pesničky posmešné.
No ja sa k Tebe modlím,
Hospodine,
hľadám ťa v čase príhodnom;
Pre svoju lásku ozvi sa mi
a s vernou pomocou mi príd!
Vyved' ma z bahna,
aby som neuviazol,
oslobod' od tých,
čo ma nenávidia,
z hlbokých vôd ma vyslobod'!
Aby ma neodplavil prúd,
hlbina nech ma nepohltní,
nech studňa
nezavrie pažerák nado mnou!*

Občas mi niekto z priateľov pošle poplašnú správu. Možno to poznáte. Príde vám mailová pošta, ktorá vás upozorní, že internetom sa šíri nebezpečný vírus. Znie to urgentne, a tak to človek pošle ďalej. Alebo vás niekto informuje o výsledkoch výskumu, ktorý potvrdil, že slovenčina je najťažší jazyk na svete. To zasa znie zaujímavo, a tak to tiež posunieme všetkým. Videl som dokonca správu o tom, že Microsoft kúpil Katolícku cirkev... Samozrejme, sú to nezmysly alebo chytáky na zahľtenie spojenia. A predsa tomu naletíme. Sám mám v čerstvej pamäti, ako som skúšal mail s návodom na otvorenie auta prostredníctvom mobilného telefónu. Ak ste ďaleko z domu, zabuchnete si kľúče a máte zamykanie na diaľkové ovládanie, nemusíte vraj volať servis. Stačí, ak má niekto z rodiny druhý kľúč, nech ste aj na druhom konci sveta. Zavolajte mu a poprosíte ho, aby do telefónu stlačil gombík diaľkového otvárania. Vy len priložte svoj telefón k zámke a auto sa otvorí. Keďže moje auto diaľkové nemalo, prehovoril som monsignora. Tváril sa nedôverčivo, no kľúče mi požičal, veď nie je zlé dozvedieť sa niečo o novej možnosti. A tak sme šli, dvaja s kolárkami, objavovať modernú technológiu. Odkračal som na veľkú vzdialenosť, vyskúšal, že ovládač už nedosiahne, zavola priateľovi, nasmeroval ovládač do telefónu, stlačil gombík a... Nič! Ani ň. Naleteli sme ako malí chlapi.

Svätého Tomáša, o ktorom čítame v nedeľnom evanjeliu, tradične nazývajú „neveriacim“. Možno je to trochu nespravodlivé. Hádám by sa mohlo povedať, že bol nedôverčivý. Nechcel hneď uveriť správam, ktoré sa šírili. A to nemusí byť vždy na škodu. Nemienil naletieť, ani sa dať pomýliť. Chcel sa presvedčiť na vlastné oči, aby mal istotu v takej dôležitej veci, akou bolo Kristovo zmŕtvychvstanie. Keď sa však s Kristom osobne stretol, vyznal celým srdcom a bezvýhradne: „Pán môj a Boh môj!“ Tomášova túžba po istote poznania a jeho následné vyznanie sú pre nás príkladom hodným nasledovania.

Poznáme svoju vieru? Venujeme sa aspoň trochu jej štúdiu, aby sme vedeli a pred svetom dokázali obhájiť, v čo veríme? Alebo zostávame pri tých pár spomienkach, čo nám ešte zostali z katechizmu, a sme náchylní uveriť všemožným výmyslom a poverám? Túžba po hľadaní pravdy a – ešte viac – snaha o život podľa nej by nám, kresťanom, mala byť skutočne vlastná. Využime tento týždeň čas na prehĺbenie toho, v čo veríme. Aby sme spolu s Tomášom apoštolom mohli opravdivo, úprimne a s vnútorným presvedčením vyznať o Ježišovi: „Pán môj a Boh môj.“

Martin Kramara

Keď myslíš, že v skutkoch láskysi už urobil dosť,
zaber ešte viac: miluj viac.

Myšlienky Sv. Pátra PIA

Na Boží hrob sme odoslali 372 eur. Tieto peniaze sa potom posielajú do Svätej zeme na udržiavanie Božieho hrobu.

Podakovanie: Ďakujem za vašu štedrosť pri farskej ofere. Priznávam, že som ju zabudol týždeň pred tým vyhlásiť a aj spôsob ofery po sv. omši je v našej farnosti nový. Podľa tradície sa farská ofera koná na Vianoce, na Veľkú Noc a na hody. Ďakujem za porozumenie.

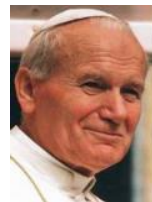
Priamy TV prenos na TV-LUX možno sledovať dnes, v Nedeľu Božieho milosrdenstva 27. apríla 2014 už od 8:45

Angelo Roncali – Ján XXIII.

V roku 1955 Angelo Roncali povedal: „Narastajúce roky mi prinášajú čoraz väčšie vychutnávanie modlitbového života — svätá omša, ruženec, breviár, blízke spoločenstvo eucharistie v našom dome — posilňujú moje spojenie s Bohom, od rána do večera. Rovnako aj noc s Bohom a s Božími vecami mi dávajú trvalú radosť a vedú ma v pokoji i trpezlivosti vo všetkom.“ Vyprosujeme si v modlitbe podobný dar modlitby a chuti žiť s Bohom.

Milan Hudáček, jezuita

Karol Wojtyła – Ján Pavol II.

Po nepredvídanom a šokujúcom odchode Jána Pavla I. bolo ešte šokujúcejšie, že kardináli zvolili za pápeža Karola Wojtylu. My sme jasali, komunisti zúrili. Mal ich prečítaných. Videl im do hry. Tým väčšia bola naša radosť. Chápali sme to ako odmenu či vyznamenanie za obeť komunistami prenasledovaných veriacich. Ján Pavol II. vedel, kde tiekla krv, kde šliapali slobodu a ako surovo likvidovali vieru.

Anton Srholec, salezián

Sväté omše v druhom Veľkom týždni - (A)

28.IV. pondelok

18:00 Za + Ladislava Nemca (1. výročie smrti)

29.IV. utorok

18:00 Za Ľ Jána a Jozefínu, brata Antona a rodičov

30.IV. streda – spovedanie 17:15 - 18:00

18:00 Za Ľ Vojtecha a Justína Nemcových a syna Milana

1.V. štvrtok – spovedanie 17:00 - 18:00

18:00 Za zdravie a Božiu pomoc

2.V. piatok – spovedanie 16:30 - 18:00

18:00 Za Ľ Rudolfa Jurčoviča a rodičov

3.V. sobota

08:00 Na úmysel

Upratovanie kostola č.d. 285 - 324

4.V. 3.Veľkonočná nedeľa

08:00 za Ľ Štefana a Vilmu Slezákových, synov a nevesty

Lektori: Jurčovičová M., Vráblová M.

10:00 Za farníkov

Lektori: Fajkusová P., Hajičková M.

14:00 Posvätný ruženec, litánie,

výmena ružencových tajomstiev

Liturgický kalendár

28.IV. pondelok

Sv. Peter Chanel, kňaz, mučeník

29.IV. utorok

Sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka Cirkvi

30.IV. streda

Sv. Pius V., pápež

1.V. štvrtok

Sv. Jozef, robotník

2.V. piatok

Sv. Atanáz, biskup a učiteľ Cirkvi

3.V. sobota

Sv. Filip a Jakub, apoštoli - sviatok

Slovo na dnes

so svätým Levom Veľkým

Vystúpte s Ježišom

Kristovo vystúpenie do neba je povýšením našej ľudskej prirodzenosti. Videli sme sa ako zbožštení, keď naša prirodzenosť vystúpila k sláve v osobe Ježiša.

Po týchto zázrakoch, keď učeníci prežívali úzkosti, Pán sa zjavil uprostred nich a povedal: „Pokoľ vám“ (Jn 20, 26). Teda to, čo si mysleli, si už nemali myslieť. Mysleli si totiž, že vidia ducha, ale Pán im ukázal, že sa mýlia. Ukázal ich pochybujúcim očiam znaky po kríži, ktoré ešte mal na rukách a nohách, a vyzval ich, aby sa ho dotkli a sami sa presvedčili. Stopy po klincoch a kopiji ostali, aby uzdravili neveriace srdcia. A už nie rozkolísanou vierou, ale pevným poznaním pochopili, že telo, ktoré bolo uložené do hrobu, má čoskoro sedieť na tróne Boha Otca.

Celý čas, milovaní, ktorý uplynul od Pánovho zmŕtvychvstania až po jeho vystúpenie do neba, Božia prozreteľnosť sa starala o to, to učila a vtlačala do očí i do srdca svojich verných, čo bolo potrebné, aby spoznali, že Pán Ježiš Kristus naozaj vstal z mŕtvych tak, ako sa naozaj narodil, trpel a umrel.

A preto sa svätí apoštoli a všetci učeníci, ktorí boli smrťou na kríži vystrašení a vo viere v zmŕtvychvstanie neistí, tak posilnili jasnou pravdou, že sa pri Pánovom odchode do nebeských výšin nielenže nermútili, ale boli plní veľkej radosti.

A naozaj bol to veľký a nevýslovný dôvod k radosti, keď pred očami svätého zástupu vystúpila ľudská prirodzenosť ponad dôstojnosť všetkých nebeských tvorov, aby prevýšila zbory anjelov a bola vyzdvihnutá nad slávu archanjelov a aby sa nezastavila na nijakom stupni svojho povýšenia, iba keď zasadne na trón večného Otca a pripojí sa k sláve toho, s prirodzenosťou ktorého sa spojila v Synovi.

Odvtedy je Kristovo vystúpenie do neba naším povýšením. Máme nádej, že telo sa vznesie k sláve tam, kam nás predišla naša hlava. Milovaní, radujme sa a tešme sa pri našom svätom vďaky vzdávaní. V deň vystúpenia do neba sa nielen potvrdilo, že sme vlastníkmí raja, ale v Kristovi sme prenikli do nebies. Skrze Kristovu neopísateľnú milosť sme získali oveľa väčšie veci než tie, ktoré sme stratili pre zlobu diabla. Tých, ktorých náš zúrivy nepriateľ vyhnal z blaženosti nášho prvého domova, Boží Syn urobil údmi seba samého a postavil nás po pravici Otca, s ktorým žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým, Boh naveky a na veky vekov. Amen.

Myšlienky k modlitbe

Skrze Kristovu neopísateľnú milosť sme získali oveľa väčšie veci než tie, ktoré sme stratili pre zlobu diabla.

Keď Ježiš vystúpil do neba, naša ľudská prirodzenosť prevýšila dôstojnosť všetkých nebeských stvorení, bola vyššie než anjeli a archanjeli.

Naša prirodzenosť si mohla sadnúť vedľa večného Otca na trón jeho slávy, keď sa jeho božská prirodzenosť spojila s ľudskou prirodzenosťou v Synovi.

Zapamätajte si

Kristovo vystúpenie do neba je naším povýšením. Máme nádej, že telo sa vznesie k sláve tam, kam nás predišla naša hlava.

Námety na konanie

Často uvažujte o nebi. Keď ste zbožstvení v Kristovi, toto je váš pravý domov. Dieťa Božie, odpočinok môžete nájsť len v živote Trojice. Tento život sa však začína už teraz, v tajomstve, vo sviatostiach. Vystupujete do neba, keď vyznávate hriechy, ktoré vás zaťažujú. Vaše sväté prijímanie je v nebi, keď idete na svätú omšu.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Pokánie

- 218 Aké nádherné je stratiť život za Život!
- 219 Keď už vieš, že tieto bolesti - telesné alebo duševné - sú očistením a zásluhou, žehnaj im.
- 220 „Pán Boh vám daj dobrého zdravia, bratku!“ Nezanecháva ti toto želanie telesného dobra, ktorým niektorí žobráci prosia o almužnu, akúsi trpkú pachuť v ústach?
- 221 Keď sme veľkodušní pri dobrovoľnom zadost'činení, Ježiš nás naplní milosťou, aby sme milovali zadost'činenia, ktoré nám zošle.
- 222 Nech si tvoja vôľa vyžiada od zmyslov pokáním to, čo jej ostatné schopnosti odopierajú pri modlitbe.
- 223 Akú malú cenu má pokánie bez neustáleho umŕtšovania!
- 224 Bojíš sa pokánia? Toho pokánia, ktoré ti pomôže dosiahnuť večný život? Nevidíš, ako sa ľudia podrobujú tisícim útrapám krvavej chirurgickej operácie, len aby si zachovali svoj terajší úbohý život?
- 225 Tvojím najväčším nepriateľom si ty sám.
- 226 So svojim telom zaobchádzaj láskavo, ale nie láskavejšie, než by si zaobchádzal so zradným nepriateľom, ktorý ťa môže kedykoľvek zapredať.
- 227 Keď si uvedomuješ, že tvoje telo je tvojím nepriateľom a nepriateľom Božej slávy, pretože je nepriateľom tvojho posvätenia, prečo s ním zaobchádzaš tak zmäčkoľo?
- 228 „Príjemné popoludnie!“ - pozdravili nás, ako je zvykom - a istý Bohu oddaný človek poznamenal: „Aké obmedzené želanie!“
- 229 S tebou, Ježišu, aká príjemná je bolesť a aká žiarivá je temnota!
- 230 Trpíš. Počúvaj: Jeho Srdce nie je menšie než to naše. Trpíš? Tak to má byť.

Josemaria Escrivá „Cesta“

KAMEŇ NA PRÍPRAVU POLIEVKY

V malej dedine sa jedna žena veľmi začudovala, keď na dvere jej domu zaklopal sympatický cudzinec a poprosil ju o trochu jedla.

„Je mi ľúto, no práve doma nič nemám.“

„Nerobte si starosti, povedal cudzinec privetivo, mám so sebou kameň na prípravu polievky. Keby ste mi dovolili vložiť ho do hrnca s vriacou vodou, uvaril by som tú najchutnejšiu polievku. Ale veľký hniec, prosím!“

Žene zvedavosť nedala. Umiestnila hniec nad oheň a zaraz išla susedkám rozpovedať, ako sa u nej objavil tajomný kameň na prípravu polievky. Hneď ako voda začala vriieť, dom bol už plný susedov. Prišli sa pozrieť na cudzinca a jeho neobvyklý kameň. Muž vložil kameň do hrnca, nabral trochu vody na lyžicu, ochutnal a zvolal:

„Vynikajúce! Len treba pridať ešte niekoľko zemiakov.“

„Mám doma zemiaky!“ vykrikla jedna susedka.

O chvíľu bola späť a v ruke niesla misu s niekoľkými ošúpanými zemiakmi. Dala ich do hrnca a cudzinec opäť polievku ochutnal.

„Výborná!“ povedal a zamyslene dodal, „keby sme mali trochu mäsa, uvarili by sme pokrm, ktorému by sa nič nevyrovnalo...“

Ďalšia gazdiná chvatne odišla a vrátila sa s kusom mäsa. Cudzinec ho zdvorilo prijal a vložil do hrnca. Vývar opäť ochutnal a povedal:

„Chutí výborne! No keby sme mali trochu zeleniny, bol by ešte lepší...“

Ďalšia žena zamierila náhlivo domov a vrátila sa s košíkom fazule a mrkvy. Keď to vysypali do hrnca, cudzinec opäť polievku ochutnal a povedal gazdinej:

„Trochu soli, prosím.“

„Tu je,“ povedala žena.

A dodala:

„Pripravte si všetci tanier.“

Ľudia sa náhlivo vzdialili do svojich domov. Niektorí dokonca okrem tanierov priniesli aj chlieb a ovocie.

Potom sa všetci usadili okolo stola. Pri spoločnom stolovaní sa cítili nadmieru spokojní. Uprostred večere sa cudzinec potichu vytratil. Ostal po ňom len záračný kameň určený všetkým, ktorí si chcú uvariť výživnú a posilňujúcu polievku.

- Tiež by som mohol robiť zázraky, keby som sa podelil o...

- Keby som bol solidárny, mohol by som svojim materiálnym aj nemateriálnym majetkom prispieť k...

- Azda viem byť pri poskytovaní pomoci len prostredníkom, ktorý na seba druhých neviaže, ale vie odísť v pravú chvíľu...

José Carlos Bermejo „Príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Bdejte a modlite sa!

„Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou? Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“ (Mt 26, 40-41)

Ježiš vzal so sebou Petra a dvoch Zebedejových synov. Chcel ich mať blízko pri sebe, hoci vedel, aká to bude slabá opora. Vopred predpovedal ich slabosť: „Rozprchnete sa...“ A predsa ide k nim, keď trpí. Chcel im ukázať svoje utrpenie? Chcel prebudiť ich oddanosť? Chcel ich pripojiť k svojmu utrpeniu? Ponúkal im milosť trpieť s ním?

Ak mohli apoštoli v takejto chvíli spať, znamená to, že

nemali predstavu o kríze, ktorou prechádzal ich Majster. Nevedeli, aké vážne udalosti sa už rútia na neho i na nich.

Apoštoli spia. Možno ich odsúdiť? Alebo ich skôr chápem a ľutujem? Vidím v nich sám seba? To, akí sme? Ako ťažko mi je niekedy vydržať v meditácii. Koľkokrát som sa pozrel na hodinky pri obradoch v kostole. Osplanivosť apoštolov mi veľmi pripomína nejedno moje správanie. Cítim sa vinný spolu s nimi. Takú trápnu skúsenosť mám aj ja sám so sebou. Preto aj o mne platí Pánovo slovo: „Bdejte a modlite sa!“ Bdiem? A modlím sa? Toľko, koľko je potrebné?

Človek by mal jesť pokrm podľa toho, koľko sa fyzicky namáha. Modliť by sa mal podľa toho, koľko má ďakovať a odprosovať, koľko má prosiť v súžení a koľko úloh Boh od neho očakáva. Toho všetkého je mnoho. Preto sa asi nikdy nebudem modliť príliš veľa. A nebudem asi nikdy ani príliš mnoho bdieť. Nemôžem sa odvolávať na včerašie bdenie, ani na včerašiu modlitbu. Pokušenie ma ohrozuje dnes a teraz, pred úlohami stojím vždy nanovo. V duchovnom živote nemožno stagnovať. Preto musím stále bdieť a stále sa modliť.

Exupéry hovorí: „Ak teraz nedávaš, nedal si ani predtým.“ Povieš: Včera som získal zásluhy a to mi zostane k dobru! Ja ti však poviem: Kdeže! Keby si bol včera zomrel, mohol si naozaj zomrieť ako zaslúžilý človek. Ale ty si včera nezomrel. Platí však len to, aký si v hodine smrti. Dnes si nič nedaroval. Z tvojej včerašej ušľachtilosti sa stalo dnešné lakomstvo. Zomrie teda lakomec.“

Áno, z môjho včerajšieho bdenia sa môže zrodiť dnešný spánok. A z mojej včerašej modlitby dnešná prázdnota. Preto budem podľa Ježišovej výzvy stále bdieť a modliť sa!

Nech sa stane tvoja vôľa!

„...znova sa vzdialil a tretí raz sa modlil tými istými slovami: „Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“ (Mt 26, 44; Lk 22, 42)

Ježiš je na tejto zemi pre ľudí a kvôli ľuďom. Nie je v ňom ani zrnko egoizmu. Je celkom pre druhých. V Getsemanskej záhrade klačí pred Bohom ako obyčajný človek, ako jeden z nás hriešnikov. Nevinný berie na seba hriech ľudí a jeho následky - a predsa sám sa nepostaví proti Bohu. Celý je však strhávaný do hriechu sveta. O niekoľko hodín bude uprostred drsných vojakov a bezohľadnej luzy. Bude fyzicky pociťovať bezohľadnú hriešnosť ľudí, ktorá sa naňho naválí zo všetkých strán v podobe nadávok, klatieb a ubližujúcich činov. Takto je Ježiš ponorený do našej hriešnosti. On si nemusí uvedomovať hriech ľudí iba nejakou všeobecne a abstraktne. Pociťuje ho na tele i na duši. Je ním doslova zaplavovaný. Hriech ľudí sa na ňom doslova vyzúri - kľajú pri ňom, zneuctujú ho, vysmieávajú sa mu, šliapu jeho i vlastnú ľudskosť.

Toto všetko je vopred zahrnuté v Ježišovej agónii. A je v nej zahrnuté omnoho viac. Ježiš vedel, že jeho národ ho ako celok neprijme. A predsa urobil všetko, aby si ho získal. To je tajomstvo, do ktorého nikdy neprenikneme. Ježiš vedel, že skončí na kríži. Napriek tomu robil všetko, aby ho ľudia prijali. Sklamanie, ktoré mal prežiť, ho mohlo duchovne ubiť. A k tomuto sklamaniu sa malo pridať ešte ďalšie - i neskôr mnohí odmietnu jeho obetu. Ježiš vedel, že aj po jeho smrti mnohí zneužijú svoj život a zradia Božiu milosť.

Cez všetku temnotu a beznádej však prebleskovalo aj svetlo nádeje. Niekde ho predsa len prijmu. Mnohí sa pre jeho obetu stanú svätými. V každom národe vyrastú svätci. Ježiš aj v jedinom človekovi dosahuje víťazstvo, ktoré má význam naveky.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku